

Michael VAN ZEEBROECK

Bio-ingenieur

Wetenschap en geloof. Het lijkt water en vuur, maar dat hoeft niet. Bio-ingenieur Michael VAN ZEEBROECK uit Scherpenheuvel trok twee jaar lang na zijn dagtaak bij het ministerie van Landbouw en Visserij in Brussel naar Gent om er zijn geloof inhoudelijk te verkennen. „Je moet durven te springen. En wat je dan ontdekt, is de moeite meer dan waard.”

‘Een vreemde eend in de bijt zette me op weg om te geloven

Ilse VAN HALST

Wat moet ik doen om mijn leven zin te geven? „Soms zijn we verbeterd op zoek naar zin, maar zo werkt het niet. God komt naar jou toe. Het is aan jou om op zijn uitnodiging in te gaan. Gods liefde moet je niet verdienen, je moet ze willen omarmen”, ontdekte Michael VAN ZEEBROECK (38) in de School voor Geloofsverdieping. „Op zoek naar meer voeling met mijn geloof, vond ik er voedsel voor mijn honger naar kennis en uitwisseling.”

– Welke plaats neemt het geloof in uw leven in?

Geloven is allesomvattend. Het geeft mijn leven zin. Het bepaalt de manier waarop ik in het leven sta en welke keuzes ik maak. Ook in ons gezin neemt het een belangrijke plaats in. Wekelijks vieren we de eucharistie. 's Avonds bidden we samen. Mijn vrouw geeft vormselcatechese in onze parochie. Ik wil me inzetten voor het onthaal en de opvang van pelgrims hier, aan de basiliek.

Zelf kom ik uit een randkerkelijk gezin. Het geloof begon meer voor mij te betekenen in het laatste jaar van mijn opleiding. Op kot in Leuven zat er tussen alle wetenschappers ook een theoloog. Een vreemde eend in de bijt, maar iemand die me sterk inspireerde. Ik kwam in contact met de Universitaire Parochie en de Emmausgroepen, waar ik een boeiende salesiaan leerde kennen. Hun geloofsgetuigenis zette me op weg. Hoe meer ik over het geloof leerde, hoe meer ik erdoor gegrepen werd. In die tijd verloor ik mijn meter en peter, de personen in mijn leven die het meest met geloof bezig waren. Dan sta je even stil bij de zin van het leven.

Leefde het idee om naar het buitenland te trekken al eerder bij me, mijn groeiende geloof maakte dat dat idee vorm moest krijgen in vrijwilligerswerk. Na ons huwelijk zetten Karine en ik ons een jaar in Congo in voor straatkinderen.

– Het is lang niet vanzelfsprekend om als jonge vader van drie kleine kinderen twee jaar lang na het werk naar Gent te sporen om er een cursus geloofsverdieping te volgen. Waarom was dat belangrijk voor u?

Omdat ik graag meer wilde weten over het geloof, om mijn geloof te verdiepen. De

Michael Van Zeebroeck wil zich inzetten door in Scherpenheuvel mee pelgrims te onthalen. © Mine Dalemans

School voor Geloofsverdieping wil je meer voeling geven met het geloof in de hoop dat het uitstraalt naar je leven en je engagement. Het is een boeiende combinatie van kennisoverdracht en uitwisseling. Week na week groei je in je geloof met en dankzij je gesprekspartners.

„Geloven beperkt zich niet tot zondagvoormiddag in de viering”

– Wat draagt u van die cursus mee in uw persoonlijke leven en in uw werk?

Ik verdiepte me in de fundamenten van ons geloof: het Oude en het Nieuwe Testament, Jezus. We gingen echter ook op zoek naar wat het betekent om in onze gesecculariseerde samenleving Kerk te vormen als antwoord op Gods liefde. Naar welk model kunnen we best evolueren? We bekeken de Kerk vanuit de ogen van onze samenleving, met aandacht voor wat er misliep en misloopt. Daarmee gecon-

fronteerd worden, is best leerzaam. Van daaruit kun je dan op zoek gaan naar wat Kerk dan wel zou moeten zijn.

Ik ontdekte hoe veel rijker de verhalen uit de Bijbel zijn als je ze niet letterlijk leest. Ik leerde dingen bekijken zoals ik ze nog nooit bekeken had. Neem het lijden. Best een lastig thema. Je vraagt je wel eens af waarom God dat toelaat.

Ik besepte ook dat geloof geen privé-aan gelegenheid is, zoals onze samenleving dat maar al te graag wil laten uitschijnen. Ons geloven beperkt zich niet tot de viering op zondagvoormiddag. Het nodigt uit om getuigenis te geven. En dat doe ik, ook in seculiere kringen zoals op mijn werk. Ik kan dat niet verzwijgen. Het is een deel van wie ik ben. Keken mijn collega's aanvankelijk soms raar op, nog nooit kreeg ik negatieve reacties.

– U bent wetenschapper. Is de ratio van de wetenschap verenigbaar met de verwondering en overgave eigen aan godsdienst?

Wetenschap is een denkkader om de werkelijkheid te begrijpen: je wil achterhalen en uitleggen hoe iets werkt om vooruit-

gang te creëren. Wetenschap beperkt zich tot oorzaak en gevolg, maar lost nooit de zinvragen op. Vanuit je vakgebied, als bio-ingenieur, kun je wel verwonderd zijn over hoe het leven in elkaar zit. Vanuit die verwondering kan geloof groeien.

Dat neemt niet weg dat ik na een dag cijferen op het werk 's avonds in de School voor Geloofsverdieping van bril moest veranderen. Niet dat ik mijn verstand plotseling op nul moest zetten omdat het over geloven ging, maar het is een andere manier van denken. Nadenken mag wel degelijk en moet ook. Theologie is trouwens ook kennis. Als je echter blijft steken bij de wetenschappelijke analyse, dan mis je heel wat. Op een bepaald moment moet je durven je over te geven.

De School voor Geloofsverdieping vindt tweewekelijks plaats op dinsdagavond van 19.30 tot 22 uur in het Sint-Baafshuis in Gent (Biezekapelstraat 2) en start op 1 september (in totaal achttien dinsdagen). Nu in 1 in plaats van 2 jaar. Info op schoolvoorgeloofsverdieping@ccv.be. Inschrijven voor 25 augustus op www.ccv.be/gent.